

Tulevaisuus on ylihuomisen menneisyys

Universumissa on lukematon määrä asioita, joita ihminen ei ymmärrä lainkaan. Yksi niistä on aika ja sen laskeminen.

Länsimaissa olemme siirtyneet onnistuneesti vuoteen 2010. Ajanlaskumme on alkanut uudelleen Jeesuksen syntymästä, josta siis tuli juuri kuluneeksi 2010 vuotta. Tosin tämä on arvio, joka heittää muutaman vuoden suuntaan taikka toiseen. Juutalaiset taas laskevat maailman luomisesta kuluneen 5770 vuotta. Idän ortodokseilla lienee menossa jo vuosi 7518, islamilaisissa maissa vuosiluku on 1431. Aika on paitsi suhteellinen myös kulttuurisidonnainen asia.

Ihminen tuntee pienuutta ikuisuuden edessä. Ajanlaskun avulla menneitä tapahtumia voi kuitenkin yrittää suhteuttaa nykyisyyteen. Vuosiluvut luovat rajoja tyhjiyteen mutta ne luovat myös optisen harhan. Kun historioitsijat puhuvat vaikkapa 900 vuoden takaisista ensimmäisestä ja kolmannesta ristiretkestä, kampanjat kuulostavat yhtä tiiviisti yhteenkuuluvilta kuin elokuvien jatko-osat vaikka niiden välillä oli 90 vuotta. Mitä kauempana menneisyys on, sitä lyhyemmiltä ja merkityksettömimmiltä vuodet näyttävät.

Mutta mikä on ajan oikea olemus? Maapallon kierroksia itsensä ja auringon ympäri? Solujen hapettumista ja telomeerien vääjäämätöntä lyhentymistä? Atomien liikettä? Tieteen näkökulmasta se on vain ja ainoastaan sitä. Jos taas uskomme profettoja, joilla on kyky nähdä tulevaan, uskomme ajan kaikkien hetkien olevan olemassa yhtä aikaa. Kuinka profetta muuten voisi nähdä tulevaisuuden jos se ei olisi jo olemassa?

Moni filosofi on ajan olemusta miettiessään ajatellut itsensä mielipuoleksi, joten meidän on turha sortua samaan virheeseen. On ehkä järkevää tyytyä siihen tosiasiaan, että vanhetessa vuodet kuluvat yhä nopeammin. Keski-ässä huomaa, kuinka rakettien käry on tuskin haihtunut taivaalta kun juhannuskot jo kuumentavat poskia. Sitten on taas joulukuusi, uusi kesä, uusi joulukuusi. Väliin mahtuu monia vuosilukuja, joita ei muista edes koskaan kirjoittaneensa mihinkään.

Aika on todellakin rahaa. Kun sitä on paljon, siitä ei tarvitse kantaa huolta. Kun sitä on vähän, sitä ei saa koskaan pois mielestään. Se myös valuu sormien lomitse yhtä sutjakasti kuin raha. Siksi on ehkä hyvä ymmärtää, että se oikea hetki, jota olet odottanut vuosien ajan, on juuri nyt, tänä vuonna, tänään. Odottamalla loistavasta tulevaisuudesta tulee vain harmaa menneisyys.

koskinen

Juha-Pekka Koskinen on päivisin it-alalla työskentelevä yöaikakirjoittaja